

Gebedswake bij de kruisweg van Paul De Bruyne in de kerk van Sint-Martens-Latem

Opname: 17 maart 2021

Voorganger: bisschop Lode Van Hecke

*in samenwerking
met de parochie HEILIGE EDITH STEIN*

VERWELKOMING EN KRUISTEKEN

We zijn blij dat je meeviërt met ons
hier in de kerk van Sint-Martens-Latem, het mooie dorpje aan de Leie,
en met de parochie Heilige Edith Stein.

Deze week wordt de 'Goede Week' genoemd.
Waarom toch?
We zullen straks met Jezus de weg van het lijden gaan
tot de dood op het kruis.
En toch zal onze tocht niet eindigen met de dood,
maar wel met het volle leven.

Om dat te ontdekken
moeten we eerst de weg van het kruis gaan.
Sanne, de kinderen en Joost
gaan ons daar in voor.
We doen ook wat Jezus aan zijn leerlingen vroeg
in de tuin van de Olijfberg:
'Blijf bij mij en waak met mij'

We vatten onze tocht aan
In de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Blijf bij mij, en waak hier met mij. Wa-kend en
bid - dend, wa - kend en bid - dend.

BEELDEN EN WOORDEN

Statie 1: Jezus wordt ter dood veroordeeld

Statie 2: Jezus neemt het kruis op zijn schouders

Statie 3: Jezus valt voor de eerste maal

DUIDING

Jezus die drie jaar lang met zijn vrienden had rondgetrokken
en leven gegeven,

staat er nu alleen voor -

hij lijkt van God en mens verlaten.

Drie beelden, drie staties die ons daarvan vertellen:

hij is veroordeeld en hij neemt het kruis op zijn schouders.

Het hout dat hard is van al het onrecht van de wereld.

Het hout dat log is door alle onverschilligheid.

Het hout dat weegt onder de liefdeloosheid van de mensen.

Hij neemt het op de schouders.

Er is geen ontkomen aan.

GEBED

Heer,

Als Gij geconfronteerd wordt met geweld en veroordeling
wijkt Gij niet af van de weg van de liefde.

Gij blijft trouw aan uw zending.

Help ook ons de last van de liefde te dragen,
ook al doet ze ons soms struikelen.

Wij houden ons vast aan U:

Gij hebt de weg gebaad.

Dat is ons genoeg.

Amen.

BEELDEN EN WOORDEN

Statie 4: Jezus ontmoet zijn Moeder

IV

*Statie 5:
Simon van Cyrene helpt Jezus het kruis te dragen*

V

Statie 6: Jezus ontmoet Veronica

VI

DUIDING

Bij de drie beelden zien we iemand anders dan enkel Jezus.
Drie beelden die ons zeggen
dat Jezus blijkbaar toch niet zo alleen staat als dat we daarnet dachten.

Waar mensen mekaars kruis helpen dragen verandert er iets.
Het kruis dat mensen te dragen hebben helpen verlichten,
dat is eigenlijk hetzelfde als getuigen van God.

Steeds weer zijn er mensen die uit de rij stappen,
dat is vandaag niet anders.
Zij verlaten de vastgestelde weg en gaan radicaal andere wegen.
Zij spreken aan door hun eenvoud,
ze stellen ongecompliceerde tekenen van nabijheid.
Zij stellen niet de vraag van schuld of onschuld, goed of kwaad,
zij zien alleen de mens die lijdt en nood heeft aan hulp.

GEBED

Heer,
het medelijden van Maria,
de hulp van Simon van Cyrene,
en de kleine goedheid van Veronica
leren ons dat de confrontatie met het lijden van anderen
ons niet hoeft te verlammen.

Maak ons creatief en vindingrijk
om in te zien
wat we vandaag kunnen doen
en geef ons de moed
om daarnaar te handelen.

Amen.

BEELDEN EN WOORDEN

Statie 7: Jezus valt voor de tweede keer

VII

VIII

Statie 8:

Jezus ontmoet de wenende vrouwen

Statie 9: Jezus valt voor de derde keer

IX

DUIDING

Ieder die een kruis te dragen krijgt
weet dat dat noeste arbeid is.
Hoe verschillend het kruis er ook uitziet,
altijd weegt het te zwaar.
Over dat lijden moeten maar niet te veel en niet te naïef spreken.
Ook Jezus deed dat niet.
Hij is alleen de trooster temidden van de ontroostbaren.

GEBED

Heer,
Gij weet hoe zwaar het kruis op ons kan wegen,
hoe het ons bijna kan verpletteren.
Toch nodigt Gij ons uit om verder te kijken.

Als wij niet begrijpen
wat ons overkomt
leer ons dan bidden
en het vertrouwen hervinden
dat Gij van elke omweg een heilsweg maakt.

Amen.

BEELDEN EN WOORDEN

Statie 10: Jezus wordt ontkleed

Statie 11: Jezus wordt aan het kruis genageld

Statie 12: Jezus sterft aan het kruis

Het is het negende uur na het opgaan van de zon.
Midden de dag.
Het werd donker.
Het is volbracht.
Jezus sterft

-STILTE-

LIED *O hoofd vol bloed en wonden*

(ZJ 371)

1. O hoofd vol bloed en won-den, be-dekt met
smaad en hoon, o hoofd zo wreed ge-schon-den,
uw kroon een door-nen-kroon, o hoofd eens
schoon en heer-lijk en stra-lend als de dag, hoe lijdt
Gij nu zo deer-lijk! Ik groet U vol ont-zag.

*O hoofd zo hoog verheven,
o goddelijk gelaat,
waar werelden voor beven,
hoe bitter is uw smaad!
Gij, eens in 't licht gedragen,
door engelen omstuwd,
wie heeft U zo geslagen,
gelasterd en gespuwd?*

*O Heer uw smaad en wonden,
ja alles wat Gij duldt,
om mij is het, mijn zonden,
mijn schuld, mijn grote schuld.
O God ik ga verloren
om wat ik heb gedaan,
als Gij mij niet wilt horen.
Zie mij in liefde aan.*

BEELDEN EN WOORDEN

Statie 13: Jezus wordt van het kruis genomen

Statie 14: Jezus wordt begraven

DUIDING

De wereld zwijgt.
Nu is alles volbracht.
Nooit was er een stiller nacht
dan deze waarin een zachte moederhand
hem voor het laatst ontvangen mag
op haar gewijde schoot
en met tederheid voorgoed te rusten mag leggen.

WOORD VAN DE BISSCHOP

Beste vrienden,
We zijn met Jezus meegegaan
op zijn lijdensweg.

Hoe langer hoe meer was Jezus alleen.
Hoe langer hoe zwaarder woog zijn kruis.
Zijn wonden deden steeds meer pijn.

Wij mensen, kunnen *ons* in Hem herkennen.
In Hem zien we onze *eigen* wonden,
onze eenzaamheid.
De wonden – *ook* – van veel *andere* mensen.
En *hun* eenzaamheid.

Waarom was dat allemaal nodig voor *Jezus*?
Waarom is dat allemaal nodig voor *ons*?

Uit *liefde*.

Uit *liefde*?
Moet je lijden... uit *liefde*?
Nee, de liefde *vraagt* niet dat je lijdt!
De liefde *wil* niet dat je pijn hebt.

Maar als je *trouw* bent aan de liefde,
Dan zal je ook *pijn* hebben. En *lijden*.
Jezus noemt dat “zijn *kruis* dragen”.
“En *mij volgen*” zegt Jezus.

En wat heeft dan het laatste woord?
De pijn? Of de liefde?

Wij, mensen – om *geen* pijn te hebben –
houden dan op met liefhebben.

En Jezus zegt: heb geen schrik.
Ik ga met *jou* mee, in de pijn,
in de dood.
Of, beter nog: ga maar *met mij* mee,
in *jouw* pijn en *jouw* dood.

Want, zegt Jezus, *ik* ben het *Leven*.
Ik ben de *Verrijzenis*.
Mijn liefde is *sterker* dan de dood.
Mijn liefde is nu al *jouw* sterkte.

Pasen is nabij.
Volg mij maar tot in mijn verrijzenis.
Dan verrijst je – nu al – met mij.

Dan word je een en al liefde
en leven.

En – als het nodig is –
kan je ook *lijden* ... uit *liefde*.

U ken-nen, uit en tot U le-ven,
zo-lang ons 't aan-zijn is ge-ge-ven,

Ver-bor-ge - ne die bij ons zijt
de aar-de en de aard - se tijd,

o Chris-tus, die voor ons be - gin
en ein-de zijt, der we-reld zin!

*Gij zijt het licht van God gegeven,
een zon die nog haar stralen spreidt
wanneer het nacht wordt in ons leven,
wanneer het nacht wordt in de tijd.
O licht der wereld, zie er is
voor wie U kent geen duisternis.*

*Gij zijt tot herder ons gegeven,
wij zijn de schapen die Gij weidt;
waar Gij ons leidt is 't goed te leven,
Heer die ons voorgaat door de tijd.
Wie bij U blijft en naar U ziet,
verdwaalt in deze wereld niet.*

Verteller: Sanne Vermeeren

Duiding: Joost Van Bouchaute

Voorganger: bisschop Lode Van Hecke

Kinderen: Lowie, Anna, Louisa, Colombe, Matthis

Dwarsfluit: Griet Milh

Zang:

Jan Milh, Laurence-Ann Van der Goor, Piet Herregods,
Joost Van Bouchaute, Sanne Vermeeren

Realisatie: Productiehuis.eu

www.bisdomgent.be

